

Mihai BENIUC

1944

23
AUGUST

1985

ANI DE MĂREȚE ÎMPLINIRI SOCIALISTE SUB STINDARDUL PARTIDULUI

Prin întoarcerea armelor și angajarea României, cu întregul ei potențial, alături de Uniunea Sovietică și aliați, în războiul antifascist, s-a dat o puternică lovitură planurilor strategice ale Germaniei hitleriste. Aceasta a dus la prăbușirea întregului front din sud, a deschis calea înaintării rapide a trupelor sovietice, a accelerat zdrobirea dispozitivului militar al Germaniei în această parte a Europei.

NICOLAE CEAUȘESCU

ÎN NUMELE PĂCII ȘI LIBERTĂȚII POPOARELOR

Grăitoare documente de epocă despre marcanta contribuție a României la victoria împotriva fascismului

Cu simțăminte de justificată mândrie patriotică, poporul român omagiază, în aceste zile sărbătorești, istoricul act de la 23 August 1944, act ce a constituit semnalul revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și anticomunistă. Simțăminte îndreptățite — deoarece în augustul de foc de acum 41 de ani, poporul român, făcând încă o dată dovada uriașelor sale energii revoluționare, a atășamentului său fierbinte față de soarta țării, a deschis drumul spre împlinirea celor mai înalte idealuri pe care le-a nutrit de veacuri.

Simțăminte îndreptățite intrucât prin istoria sa înfăptuire din August 1944 și, apoi, prin participarea sa plină de abnegație și dăruire la lupta împotriva Germaniei naziste, poporul român a adus o contribuție de seamă la înfrângerea celui mai periculos dușman al libertății și păcii — fascismul, arătând prin aceasta că, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la sesiunea solemnă din 22 august 1984, nu a avut niciodată nimic comun cu dictatura militar-fascistă, că era ferm ho-

tărât să lupte pentru cauza independenței și libertății popoarelor, pentru democrație și progres social. Eroica insurecție românească, lupta cu arma în mână, alături de armata sovietică, pentru eliberarea teritoriului național și, apoi, participarea la bătăliile pentru eliberarea Ungariei, Cehoslovaciei și a unei părți din Austria au avut un larg răsunet internațional, fiind apreciate ca evenimente majore, care au grăbit sfârșitul războiului antihitlerist, apropiind ziua de biruință, de la 9 Mai 1945.

Cu mândria datoriei exemplar împlinite, ostașii români trec pe sub Arcul de Triumf

„Unul dintre evenimentele decisive ale întregului război”

Drum de lupte, de jertfe, de victorii

● În cele opt zile ale insurecției din August 1944, armata română, alături de formațiunile patriotice, având sprijinul întregului popor, a eliberat o suprafață de circa 150 000 DE KILOMETRI PĂTRAȚI. Au fost scoși din luptă PESTE 60 000 de soldați și ofițeri inamici. Au fost distruse sau capturate 222 avioane, 498 nave maritime sau fluviale, o uriașă cantitate de tehnică de luptă.

● Vreme de 263 DE ZILE, armata română, totalizând efective cifrate la aproape 540 000 DE OAMENI, a străbătut prin lupte grele aproape 1 700 DE KILOMETRI (de la țărmul Mării Negre și pînă în apropiere de Praga), escaladând 20 MASIVE MUNTOASE, forțând 12 CURSURI MARI

Ieșirea României din războiul împotriva Uniunii Sovietice și alăturarea sa coaliției antihitleriste a fost una dintre știrile ce au monopolizat imediat atenția posturilor de radio, agenților de presă și ziarelor, care au făcut, la scurt timp după aflarea noutăților românești, elogioase și sprețuri la adresa poporului român și a curajului său demers politic-militar, vorbind despre exemplul românesc. Astfel, la doar două ore de la difuzarea proclamației prin care se vestea țării și lumii întregi hotărârea de nestămutat a României de a încheia ostilitățile împotriva armatei sovietice și războiul cu Națiunile Unite, POSTUL DE RADIO AMERICAN DIN EUROPA sublinia însemnătatea deosebită a evenimentelor petrecute la 23 August 1944, remarcând, totodată, faptul că, ieșind din război, România s-a alăturat nămaidecît coaliției antihitleriste.

„Ziua de astăzi este marcată prin două mari evenimente, dintre care unul s-a desfășurat la vest și altul la est. În primul rînd, este vorba de eliberarea Parisului și în al doilea rînd este ieșirea României din războiul dus împotriva Națiunilor Unite. De acum înainte, România este un nou aliat în tabăra Națiunilor Unite, ea manifestându-și dorința de a se alătura

la lupta ce se duce împotriva inamicului comun”.

Cinci ore mai tîrziu, un comentariu al POSTULUI DE RADIO LONDRA, stăruind asupra evenimentelor de la București, consemna înalte de toate că împrejurările politice și militare în care s-a dezvoltat insurecția românească învederau curajul și eroismul poporului român, dorința sa fierbinte de a apăra ființa națională grav primejduită, întreaga această atitudine demnă, exemplară avîndu-și solidă temelie în voința de a croi patriei un viitor demn, liber, fericit.

România a trecut acum în rîndul Națiunilor Unite, care luptă azi pentru civilizație și împotriva stăpînirii Europei de către germani. Fapta României constituie un act de mare curaj și acest act va grăbi sfîrșitul războiului (...). România își va arăta acum voința ei pentru o viață nouă, liberă și fericită. Prăbușirea hitleristilor de aproape cu pași repezi, iar zilele nemților din Balcani pot fi numărate pe degete”.

Aprecînd în cel mai înalt grad însemnătatea insurecției armate din România, presa de pe diferite meridiane ale lumii a subliniat că prin actul de curaj și demnitate al poporului român s-au întărit încrederea, convingerea popoarelor în încheierea mai grab-

nica a războiului. Astfel, ziarul suedez „DAGENS NYHETER” sublinia, comentînd evenimentele din România și consecințele lor pentru mersul războiului antihitlerist:

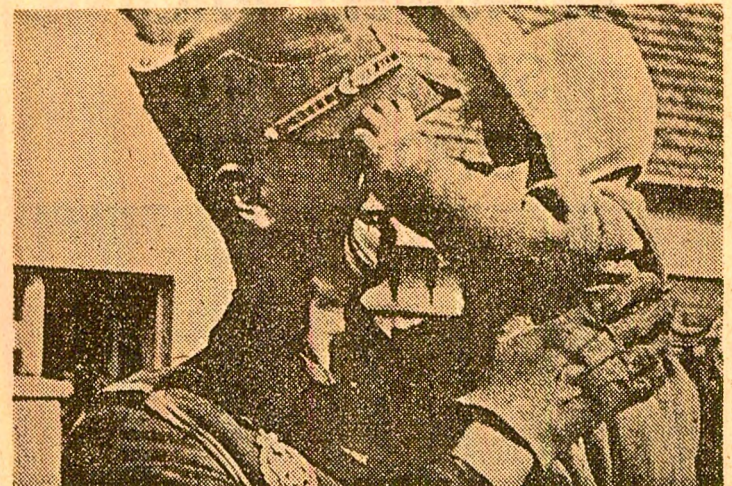
„A început adevărata fază de terminare a războiului (...). Sistemul vasaș german din sud-est a primit o lovitură hotărîtoare atît din punct de vedere militar, cit și politic, care va avea urmări decisive asupra situației din întreaga Europă. Consecințele generale ale hotărîrii României, nu mai puțin cele psihologice, vor fi totuși atît de mari, încît problemele de detaliu vor fi înutate de torentul de evenimente importante care sînt de așteptat de acum”.

Numeroase sînt aprecierile potrivit cărora prin actul de la 23 August 1944 a fost dat o puternică lovitură nu doar sistemului militar nazist, ci înșeși politicii de forță și dictat, de amestec brutal în viața popoarelor, de asuprire și dominație, de lovire a demnității acestora, politică la carei exponent principal îl reprezentase hitlerismul. Astfel, ziarul elvețian „JOURNAL DE GENEVE” scria în numărul său din 25 august 1944 despre trecerea României de partea coaliției antihitleriste:

„Acesta este un eveniment de o importanță deosebită și care distruge întreaga

rețea diplomatică și strategică instituită de germani în sud-estul Europei. O țară de mărime mijlocie, crunt încercată de război, a avut prima curajul să rupă cu cel de-al III-lea Reich (...). Ceea ce a determinat prăbușirea germanilor în această parte a continentului e poate mai puțin insuccesul militar, cit o politică generală întemeiată pe principiile hegemoniei și care se sprijinea numai pe forța militară. Această politică, izvoită din doctrina nazistă, n-a înțrunit niciodată adevăratele popoare care au fost nevoite să o suporte (...). În România, ca și în Franța, nu doar armata germană este înfrîntă, ci chiar mișcarea nazistă este zdrobită prin redefinierea conștiinței europene în adevărul ei sens”.

Numeroase ziare, posturi de radio, agenții de presă, analizînd impactul produs de insurecția română, notează că aceasta va rămîne înscrisă în paginile istoriei celei de-a doua conflagrații mondiale „ca unul dintre evenimentele decisive ale întregului război” („THE NEW YORK TIMES”), ca „un eveniment de mare importanță care a dat una din cele mai sensibile lovituri celui de-al III-lea Reich”. (ZIARUL FRANCEZ „LE FIGARO”).

Au luptat cu gîndul la viitor, la pacea lumii

DE APĂ. Populația a 3 831 DE LOCALITĂȚI (între care 53 orașe) a salvat pe ostașii români ca eliberatori. Au fost provocate forțelor hitleriste pierderi cifrate la circa 14 divizii.

● În cele aproape 9 luni de lupte pe frontul antihitlerist, vitejia strămoșească a primit o nouă strălucire: aproape 170 000 DE SOLDAȚI ȘI OFIȚERI români (adică unul din trei participanți la lupte) au fost răniți sau au căzut în bătăliile pentru alungarea fasciștilor de pe pămîntul patriei, pentru eliberarea Ungariei, Cehoslovaciei și a unei părți din teritoriul Austriei.

● În semn de recunoștință pentru abnegația, curajul și jertfa lor eroică, ostașilor români le-au fost conferite peste 300 000 DE ORDINE ȘI MEDALII DE RĂZBOI românești și străine.

● Efortul economic al României pentru sprijinirea frontului antihitlerist — în susținerea căruia s-a angajat plenar întreg poporul — se cifrează la PESTE 1 MILIARD DE DOLARI, ceea ce echivalează cu de 4 ori veniturile bugetului țării în anul financiar 1937-1938. În slujba războiului antihitlerist, a fost pusă întreaga industrie românească, iar țărînimea a furnizat frontului sute de mii de tone de produse alimentare și furaje. La chemarea partidului, răspunzînd lozincii „TOTUL PENTRU FRONT, TOTUL PENTRU VICTORIE!”, oamenii muncii din țara noastră au reușit, învingînd nenumărate obstacole și cu prețul unor mari privațiuni, să mărească necontenit producția destinată frontului, să repare echipamente și tehnică de luptă, să refacă căi ferate, poduri și șosele. MIL ȘI MIL DE TINERI, în frunte cu comuniștii și uteciștii, s-au înrolat ca VOLUNTARI, plecînd să lupte împotriva fascismului.

„O puternică lovitură planurilor strategice hitleriste”

Comentariile ziarelor, posturilor de radio, agenților de presă au remarcat de la bun început că una dintre cele mai importante consecințe ale ieșirii României din războiul antihitlerist și ale alăturării sale la coaliția Națiunilor Unite îl reprezintă pulverizarea sistemului german de dominație politică și militară în Peninsula Balcanică și în general în Europa de sud-est.

Astfel, în numărul său din 25 august 1944, „GAZETTE DE LAUSANNE” scria, citînd o corespondență din New York, că:

„Din punct de vedere politic, gestul României este considerat ca însemnînd prăbușirea sistemului hitlerist de alianțe din Balcani. Din punct de vedere militar, flancul sudic al frontului german din est s-a prăbușit pînă la Marea Neagră unde se află suspendat în vid. Amenințarea din sud-est se adaugă acum grelelor amenințări care apăsau asupra celui de-al III-lea Reich din vest, din est și din sud”.

La rîndul său, ziarul englez „SUNDAY TIMES” relatea în numărul din 27 august 1944:

„Prin trecerea României alături de Aliați se dă cea mai mare lovitură militară și economică Germaniei în Balcani. Ultima sursă de petrol de unde se alimentea Germania a fost smulșă din minile hitlerismului, grînie și rezervele economice ale României sînt acum de partea aliaților. Lințiile de comunicații cu Bulgaria și Grecia au fost tăiate și cel mai

eficace concurs s-a dat trupelor rușoase de eliberare, care vor putea de acum înainte să-și ia tot elanul lor ofensiv. Mai mult decît atît: gestul României a avut o mare rezonanță politică. Bulgaria a hotărît imediat, sub impresia hotărîrii sistemului german de dominație politică și militară, să procedeze la dezarmarea germanilor aflați pe teritoriul ei. Un efect similar este de așteptat să se producă foarte curînd în Finlanda. Prăbușirea Germaniei în Balcani este astăzi un fapt sigur și aceasta se datorește acțiunii României”.

În același timp, numeroase ziare străine au remarcat marea însemnătate a faptului că prin insurecția română „Poarta Focșanilor” a rămas deschisă, după cum deschise au rămas trecătorile Carpaților sudici, ceea ce a creat armatelor sovietice posibilitatea unei înaintări rapide spre vest, cu cîteva sute de kilometri. Referindu-se la acest fapt, ziarul englez „THE EVENING STANDARD” aprecia la 28 august 1944:

„Coasta Mării Negre este deschisă. Linia potențială de apărare dintre Focșani și Galați a fost depășită. Dar toate acestea păsesc în importanță față de luarea în stăpînire de către rușii a trecătorilor din Carpați. Aici, condițiile erau similare celor de la Monte Cassino din Italia. Germanii ar fi putut să se retragă în trecători și să le păstreze de pe îndîlțurile muntoase care le domină. Ei ar fi putut să-și retragă multe trupe din România și să se mențină cu un ecran subțire

(de trupe — n.n.) în bune poziții. În loc de aceasta, românii țin trecătorile (...). La rîndul său, POSTUL DE RADIO NEW YORK, într-un comentariu din 18 septembrie 1944, releva faptul că evenimentele din România au creat o breșă extrem de largă în coaliția antihitleriste, căci România are o contribuție însemnată la grăbirea sfîrșitului. Este o contribuție de care poporul român poate să se felițice”.

Alte numeroase publicații au reliefat faptul că întreg potențialul economic al României a fost smuls în urma insurecției din mina Germaniei naziste și pus la dispoziția coaliției antihitleriste. Astfel, sovietica „VOINA I RABOCII CLASS” nota, astfel, în articolul „Hotărîrea României”, publicat în numărul său din 1 septembrie 1944:

„Înfrîngerea nemților în România vor avea de asemenea pentru Germania și cele mai grele repercusiuni economice. Referindu-se la contribuția însemnată de care poporul român a adus-o la bătălia pentru distrugerea fascismului, ziarul englez „SUNDAY TIMES” scria în numărul său din 8 ianuarie 1945:

„Din punct de vedere al efectivului, România este a patra națiune europeană în lupta împotriva germanilor. Postul de

O dată cu aliatul român, nemții au pierdut și petrolul și grîul românesc. În economia germană de război, acest lucru produce un gol atît de mare, încît întreaga lui importanță nici nu poate fi estimată acum. Doar Ploieștii sînt pentru germani o sursă aproape singură de petrol natural. Grîul românesc, materiile prime românești capătă în războiul actual, pe măsura pierderii de către Germania a altor surse de materii prime și produse alimentare, o importanță tot mai mare, vitală”.

Comentariile străine au remarcat, totodată, faptul că victoria insurecției din August 1944 a constituit un puternic indemn și încurajare pentru mișcările de rezistență, pentru popoarele aflate sub ocupația nazistă, întărindu-le încrederea în biruința apropiată a dreptei lor lupte de eliberare. Sînt sugestive în acest sens cuvintele ziarului elvețian „DER BUND”, care, într-o corespondență telefonică din Stockholm referitoare la eliberarea Parisului și insurecția românească, nota că aceasta:

„a produs o puternică impresie în țările nordice. Conform informațiilor pe care le avem, aceste două evenimente ar putea să dea un nou impuls mișcării de rezistență patriotică din Danemarca și Norvegia (...). Mai decît toate celelalte evenimente de pînă acum ale războiului, retragerea trupelor germane din Paris și trecerea României de partea Aliaților trebuie să deschidă poporului german ochii, în sensul că definiția cădere a Germaniei nu poate fi împiedicată”.

„România a dat tot ce a avut mai bun pentru înfrîngerea fascismului”

Întorcînd armele împotriva Germaniei hitleriste, declanșînd lupta pentru anulara odiosului dictat de la Viena, poporul român s-a scos din întregul său un ostas în slujba cauzei libertății și neamului patriei, a demnității acesteia. Pe front, soldații armatei române s-au acoperit de glorie nepieritoare, stîrnind prețuindeni admirație și prețuire. Referindu-se la conduita vitejească a armatei române, ziarul PRAYDA” din 17 septembrie 1944 scria despre luptele purtate pentru eliberarea Transilvaniei:

„Așăzindu-se cu disperare de toate părțile tari naturale ale terenului, fasciștii se bat pentru fiecare sal, pentru fiecare înălțime. Ei s-au poruncit să oprească cu orice mijloc de apărare înaintarea Armatei Roșii, care luptă umăr la umăr cu trupele române (...). Românii au luptat alături de noi cu aceeași dîrzenie, cu cînd rînd cu vitejie fiecare metru de pămînt, fiecare nod de cale ferată, fiecare sal. De-aici dușurile de artilerie erau urmate de lupte corp la corp. Pămîntul Transilvaniei arde sub picioarele ocupanților germani și unșuri”.

În spatele frontului, întregul nostru popor, înfrîndu-și învingînd numeroase lipsuri, își încordă energiile pentru a asigura înstrărea și aprovizionarea armatei, pentru a susține, cu aceeași abnegație, lupta celor aflați în tranșee, spre a aprinde dorita zi a biruinței. Reflectînd acest efort de război, sub-

liniînd că muncitorii, țărîni, intelectuali s-au situat la înălțimea eroismului probat de soldații aflați pe front, un studiu apărut la Paris, elaborat de general Cochet și locotenent-colonel Paquiere, în 1946, remarcă:

„Avînd aceleași virtuți ca și strămoșii lor, soldații români din 1945, iubind cu ardore libertatea, l-au izgonit din nou pe invadatorul german. Dar lupta pentru libertate este scumpă plătită (...). În 1945, în mai puțin de 1 an, 170 000 oameni au căzut sub gloanțele germane (...). În afara participării lor militare cu oameni și materiale, românii au sprijinit acțiunea Națiunilor Unite printr-o însemnată contribuție economică și financiară, cu toate starea de epuizare în care se afla țara (...). Pentru a sublinia importanța efortului economic și financiar pe care l-a făcut România, considerăm necesar să reamintim că în 1944 economia țării era complet epuizată, producția redusă, comerțul exterior al României era nesemnificativ, locuitorii satelor românești trăiau în lipsuri, în sîrșit, populația a fost supusă la mari restricții. România, (...) a dat tot ce a avut mai bun pentru cauza aliaților. Fiii ei au căzut pentru a elibera patria (...). Ei au fost animați de un puternic suflu de libertate”.

Analizînd mărimea efectivelor angajate în luptă, a efortului militar, economic și financiar făcut de poporul român, numeroase

personalități politice și militare, ziare, posturi de radio și agenții de presă au apreciat că, în mărșă luptă pentru cauza libertății popoarelor, România ocupă un loc de cinste, avînd o contribuție majoră la obținerea victoriei. Astfel, delegatul sovietic A. I. Vișinski, declara la Conferința de pace de la Paris, la 13 august 1946:

„La 23 August 1944, cînd nu erau încă evidente perspectivele desfășurării viitoare a evenimentelor militare și cînd soarta Germaniei era departe de a fi clară, politica externă a României a luat o întorsătură hotărîtoare. România a încetat complet operațiile militare împotriva Uniunii Sovietice pe toate teatrele de război, a ieșit din războiul împotriva Națiunilor Unite, a rupt legăturile cu Germania și sateliții ei, a intrat în război de partea Națiunilor Unite, împotriva Germaniei și Ungariei (...). Prin aceasta, România a acordat ajutor Națiunilor Unite, și în primul rînd Uniunii Sovietice, care mai mult decît celelalte țări a suportat greutățile militare din partea Germaniei și a sateliților ei”.

Referindu-se la contribuția însemnată de care poporul român a adus-o la bătălia pentru distrugerea fascismului, ziarul englez „SUNDAY TIMES” scria în numărul său din 8 ianuarie 1945:

„Din punct de vedere al efectivului, România este a patra națiune europeană în lupta împotriva germanilor. Postul de

radio „Glasul Marii Britanii în Mediterana”, ocupîndu-se de această chestiune, adăuga că este posibil ca numărul diviziilor române să se mărească”.

Evocînd participarea României la războiul antihitlerist, mărturiile străine de epocă au reliefat că angajarea plină a țării noastre, cu întregul său potențial uman, material și financiar, a adus o contribuție de mare preț la încheierea mai grabnică a războiului, scutind omenirea de noi și grele jertfe și suferințe, salvînd, înainte de toate, viața a mii și mii de soldați aliați. POSTUL DE RADIO PARIS” aprecia astfel într-o emisiune din 13 ianuarie 1945 că:

„Franta socotește că România a adus prin contribuția ei o scurtare a războiului de cel puțin 6 luni”.

23 August 1944 — 23 August 1985. Are peste timp al libertății și demnității naționale. Simțămintele, gîndurile, aspirațiile din care s-au născut faptele de eroism din augustul de foc de acum 41 de ani își află peste vreme o demnă și strălucită confirmare în sentimentele, gîndurile și aspirațiile generațiilor de astăzi. Noua înfățișare a țării, necontenita creștere a puterii economice și a avuției patriei reprezintă omagii cel mai înalt adus înaintașilor, printre care la loc de seamă se numără cei care prin luptă și jertfă au înscris în filele istoriei cu litere de aur, pentru eternitate, glorioasa zi de 23 August 1944.

1944

23
AUGUST

1985

ANI DE MĂREȚE ÎNPLINIRI SOCIALISTE
SUB STINDARDUL PARTIDULUI

„Numai în condițiile socialismului, când poporul devine cu adevărat stăpîn pe destinele sale, se poate asigura o reală egalitate în drepturi... Numai într-o asemenea societate din care au fost înlăturate deplin și definitiv inegalitatea și asuprirea se poate vorbi de asigurarea cu adevărat a drepturilor fundamentale ale omului — și, în primul rînd, dreptul la muncă și la retribuție egală — se poate vorbi de o democrație reală, în care toți cetățenii, fără nici o deosebire și discriminare — bărbați și femei, tineri și vîrstnici — participă nemijlocit la conducerea vieții economice și sociale, a societății, la făurirea conștientă a propriului lor destin, liber, de bunăstare și fericire“.

NICOLAE CEAUȘESCU

Dimească de august. Răsare soarele peste milioane de oameni harnici — bărbați și femei, tineri și vîrstnici, locuitori ai orașelor și ai satelor, români, maghiari, germani și de alte națiuni — milioane de oameni care încep o nouă zi de muncă într-o țară nouă, rod al eforturilor, al voinței lor. Pămîntul românesc, pămînt al marilor prefaceri, își arată cu mîndrie nestemate: orașele noi, platformele industriale, localitățile reînsculte, marile construcții — toate însemnele socialismului victorios pe care le putem cuprinde într-un singur cuvînt, adevărată „marcă“: dezvoltare.

Să ne concentrăm privirea în această dimineață, asupra unui loc ales aproape la întîmplare dintre altele, la fel de semnificative pentru creșterea economică impetuoasă, baza sigură pe care se înalță edificiul nostru social, cea care îngăduie exercitarea pe deplin a drepturilor și libertăților cetățenești. Iată, prin grațiatul de expresie al citirelor, ce au însemnat pentru județul SĂLAJ intervalele anilor 1965—1985:

■ Producția industrială crește de 26 de ori; în municipiul Zalău, capitala județului, de 60 de ori.

■ Se dau în funcțiune circa 140 de obiective și capacități de producție; Sălașul devine metalurg, chimist, constructor de mașini, energetician.

■ Sînt create aproape 44.000 locuri de muncă; productivitatea muncii în industrie crește de 5,5 ori.

■ Populația urbană crește de 2,4 ori; în municipiul Zalău numărul locuitorilor sporește de 4 ori.

■ Sînt date în folosință: 727 săli de clasă, un spital cu 700 de paturi, 7 policlinici, o casa de cultură în Zalău, Casa științei și tehnicii pentru tineret și multe altele obiective sociale-culturale.

„Un județ, cum spunem, aies aproape la întîmplare, ilustrare prin realizările sale saltul urias pe care l-a făcut în doar douăzeci de ani. Asemenea lui, Botoșaniul sau Gorjului, Tulcea, Maramureșul sau Harghita, Maramureșul sau Vasluiul... Dar nu mai continuăm pentru că ar trebui, în fond, să enumerăm toate județele României... Asemenea Sălașului, toată Tăra Românească a cunoscut prefaceri impetuoase.

— Eu cred că dezvoltarea județului și a municipiului nostru este o dovadă maistrului Grigore Chereches, de la întreprinderea de armături industriale din fontă și oțel Zalău — ascunde o semnificație importantă. Importantă — pentru că la fel s-au petrecut lucrurile peste tot. Dacă trăiesc într-un oraș care este literalmente de necunoscut pentru cine nu l-a văzut de 10-15 ani, dacă mi-a bucur de toate înălșările unei vieți civilizate, dacă am un cadru urban în care imi duc viața aceasta, s-a împlinit pentru că industrializarea nu a ocolit județul nostru. Platforma industrială este cea care a creat zeci de mii de locuri de muncă, a adus după sine și blocuri, și școli, și policlinici, și a dus forța de muncă înalt calificată și la calificat forța de muncă locală — într-un cadru, la creat municipiul așa cum îl vedem astăzi.

Pe această temelie de beton armat numită dezvoltare, numită industrializare — Sălașul își avîntă verticalele spre înălșimi. Veritabile ca se numesc viață liberă, demnă, înfiorare multilaterală a personalității umane, drepturi și libertăți democratice.

Dar să vedem dimensiunile naționale ale acestei realități pe care ne-o semnalează județul din imina Transilvaniei. Următorul nostru interlocutor este Victor Drăgoi, director adjunct în Ministerul Muncii:

— În anii construcției socialiste, cu deosebire în ultimele două decenii, ca rezultat al realizărilor dobîndite în dezvoltarea economică-socială s-a înregistrat o creștere spectaculoasă a ocupării forței de muncă, în special a per-

sonalului muncitor. În toate ramurile de activitate. În perioada 1965—1985, numărul personalului muncitor a sporit cu 3,3 milioane, reprezentînd peste 70 la sută din totalul populației ocupate. Creșterea mai au avut loc în special în județele Botoșani, Sălaj, Bacău, Covasna, Iași, Vaslui și, ca urmare a politicii de amplasare armonioasă în teritoriul a noilor capacități de producție, de dezvoltare mai rapidă a zonelor răsculte în urmă, în trecut. În ultimele două cincinale au fost date în funcțiune peste 4.350 capacități de producție care au asigurat creșterea numărului locuitorilor de muncă, pe ansamblul economiei, cu aproape 1,3 milioane, din care peste 50 la sută au revenit industriei.

— Care este, după opinia dumneavoastră, semnificația sau care sînt semnificațiile acestor date?

— Ele reprezintă ilustrarea cea mai grăitoare a exercitării drepturilor și libertăților cetățenești o constituie asigurarea acestor condiții materiale care sînt permise pe deplin aces-

te. Trei oameni din trei unghieri ale țării sînt cotești ca fiind deosebit de important, determinînd pentru viața lor, dreptul la învățătură.

— Înce să reamintesc o țară Dumitru Ene, de la Combinatul metalurgic din Tulcea — în orașul nostru se construiau doar bărci; astăzi se fabrică, printre altele, întreaga cantitate de ferolaie necesară țării. Ca să ajungem aici a fost necesar să învățăm. Socialismul nu numai că ne asigură dreptul la învățătură, ci ne cheamă să învățăm, ne cere să învățăm, să ne dezvoltăm.

— Ce este în zilele noastre producția decît o continuă școală? — se întreabă Ion Mișculescu, lăcătuș la întreprinderea de vagoane Drobeta-Turnu Severin. La prima sa vizită de lucru în mijlocul colectivului nostru, la 13 iunie 1965, tovarășul Nicolae Ceaușescu a hotărît „înzestrarea uzinei cu utilaje din cele mai moderne“. Așa a fost. Așa am ajuns să fabricăm un șterg de vagoane țării. Așa a fost. Așa am ajuns să învățăm. Dar asta a însemnat, pentru noi toți, învățătură. Învățătura și iar învățătură o continuă, o neobosită auto-

Georgeta Podaru este maistrul la întreprinderea textilă „Moldova“ din Botoșani. Ne spune:

— Producem, în fiecare an, peste 50 de milioane de metri pătrați de țesături — adică doi metri și ceva pentru fiecare locuitor al țării. Ca să ajungem aici, ca să atingem performanțele de calitate pe care le-am atins, ca să avem un colectiv model de 3.000 de oameni (care, în paranteză fie spus, realizează în 1985 o producție-marfă de 1,1 miliarde lei), adică exact cît producea industria întregului județ în 1965!) a trebuit să muncim și să învățăm. Sîtm bine: socialismul înseamnă învățătură permanentă, înseamnă perfecționare. Dreptul de a învăța înseamnă și datoria de a învăța.

Solicitam opinia prof. univ. dr. Coleta de Sabata, președintele Consiliului rectorilor din Centrul universitar Timișoara. Iată ce ne-a declarat:

— Ceea ce mi se pare demn de subliniat sînt paregărea și rigurozitatea cu care s-a tradus în viață articolul 21 din Constituția țării, cel care asigură oricărui cetățean al Republicii Socialiste România dreptul la învățătură. Numai în acest an, în Timișoara se pregătesc 3.522 studenți străini — pregătire la cotele celor mai înalte exigențe. Ne străduim să răspundem astfel atenției cu care ne înconjoară partidul, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, sub a căror îndrumare lucrăm permanent. În ultimul deceniu, învățămîntul superior timișorean a fost dotat cu clădiri noi ale căror

spații depășesc 40.000 mp și cu aparatură modernă. Cercetarea științifică universitară de la noi a abordat probleme care acum fac obiectul investigațiilor în cele mai reputele centre ale lumii. Dispunem de o bază experimentală unică în țară pentru studiul stocării de lungă durată a

vel mondial. Îndosebi în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al Partidului școală și știință s-au constituit în principii factori de progres și civilizație.

Perfect adevărat. Cu un amendament: nu numai la Timișoara, ci în toată țara. Cîteva argumente: ● per-

tilaje, aparate, instalații, noi materiale și bunuri de consum și 6.787 tehnologii noi și sisteme de mecanizare și automatizare; ● ponderea produselor noi, realizate pe baza concepției tehnice proprii, a fost în perioada 1981—1984 de peste 37 la sută; ● în prezent, este în vigoare un

Nicolae Ceaușescu la Congresul al XIII-lea al P.C.R. — este formată din clase și categorii sociale prietene, avînd aceleași interese — de a fărui o societate nouă, fără asupritori, o societate a egalității și dreptății sociale, care să asigure fiecarei membru al său drepturile depline în

la Combinatul siderurgic Galați sau cele din cadrul uzinelor generale ale reprezentanților oamenilor muncii, care se desfășoară pe uzine (la Combinatul siderurgic Galați și uzinele au consiliile ale oamenilor muncii) sau la nivelul combinatului se bucură în totdeauna de participarea

tehnice și ridicarea calității produselor, prin realizarea unor noi instalații la nivel competitiv mondial, se află între preocupările constante ale consiliului oamenilor muncii pe comenzi, să fie realizată o fabrică de a-1 primi ca oaspete în cadrul uzinei noastre pe secretarul general al Partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a făcut o vizită de lucru la Galați. I-am prezentat conducătorului partidului și statului nostru o metodă industrială deosebit de nouă și de modernă — procedeul de degazare a oțelurilor în instalații de vidare — prin care se asigură ridicarea parametrilor calitativi ai unor mărci cu destinații speciale. Putem spune că și această instalație — pornind de la consultările cu factorii de concepție la realizarea ei propriu-zisă — a fost rodul deciziilor de mare importanță luate în cadrul consiliului nostru. Este doar un exemplu — dar ceea ce vreau să evidențiez este faptul că în unitatea noastră, ca peste tot în țara noastră, noi hotărîm, noi înfăptuim.

Doina Vasilescu, președinta cooperativei agricole „Ogorul“ Pecica, este astăzi un nume cunoscut de întreaga țară. Și așa este firesc — să-i cunoaștem pe eroii muncii socialiste, să-i apreciem apfel, să-i facem din realizările lor. Eroina de la Pecica are meritul de a fi adus unitatea pe care o conduce la condiția de unitate etalon pentru agricultura arădănească și chiar pentru agricultura țării. Să nu uităm că „Ogorul“ Pecica a deținut anul trecut recordul românesc al producției de grâu la hectar, că la toate celelalte culturi s-au obținut rezultate foarte bune. Dar Doina Vasilescu a reconfirmat, în același timp, că marile succese în muncă sînt tot atât de accesibile femeilor ca și bărbaților. Că egalitatea în drepturi nu mai este astăzi un compliment, ci o recunoaștere a disponibilităților reale ale femeii de a se afirma în viața socială a patriei. De altfel, despre acest lucru ne-a vorbit însăși președinta cooperativei agricole de producție „Ogorul“ Pecica:

— Am auzit că pe mulți i-a surprins faptul că o unitate condusă de o femeie a reușit să obțină asemenea rezultate. Să nu uităm însă că femeile beneficiază astăzi de un minunat cadru de afirmare a personalității lor, a capacităților și cunoștințelor pe care le-au acumulat. Prin grija partidului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, în aceste două decenii de istorie nouă, profund transformatoare, egalitatea în drepturi a devenit pentru noi, femei, un fapt cert, un mod de viață, o sansă reală de afirmare. În acest minunat context, urmînd înaltul exemplu oferit de tovarășa Elena Ceaușescu, am polite eminent, de o stimă, savant de renume mondial, am încercat și noi să răspundem încrederii partidului prin fapte de muncă. Așa am realizat anul trecut recolte care ne-au adus într-un singur an două titluri de Eroa al Muncii Socialiste. Aș zice că meritul acestor titluri revine mai ales femeilor, deoarece ele reprezintă în unitatea noastră 90 la sută din totalul membrilor colectivului. Prin muncă lor și înalta șefă de fermă — ing. Aurelia Sedlac, la contabil șef, Erica Crucean, la economiste de fermă Adela Demian, Ecaterina Bartok, Tatiana Sarfi, la toate celelalte membre ale cooperativei noastre, care și în acest an au obținut producții frumuse: la cultura orzului am realizat peste 6.000 kg la hectar, iar la grâu, obținînd 8.775 kg la hectar, am bătut propriul nostru record de anul trecut. În felul acesta, la fondul celor realizate al statului am dat suplimentar peste 1500 tone de grâu. Sînt rezultate care se constituie într-o vie recunoștință față de minunatele condiții de muncă și viață de care beneficiem în acest luminos prezent socialist.

Ca să dau un exemplu: introducerea progresului

...Covasna, acest frumos colț al patriei, meșteșugăriea curburii împănădurii, pămînt natal al unor oameni care, secole de-a rîndul, au dus o viață aproape neschimbată. Congresul al IX-lea al partidului a legat și acest colț de țară la noua arteră a economiei naționale, arteră ce pulsează în ritmul alert al dezvoltării multilaterale a țării.

Stăm de vorbă cu Emerie Fiftis, vicepreședinte al Consiliului popular județean:

— Județul nostru a beneficiat în această perioadă de un volum de investiții de 22,7 miliarde lei, ceea ce a permis un adevărat salt în dezvoltarea acestor meșteșuguri. Astăzi, întreaga producție industrială a anului 1985 se realizează în doar două-trei zile, ceea ce a redus de 46 de zile, iar producția acestui an este de 8,5 ori mai mare decît cea a anului 1968; de aici decît cea a anului 1985 de o singură întreprindere, cea de mașini agregate și subansamble auto din Sfîntu Gheorghe. În aceste condiții, activitatea economică calculată pe un locuitor sîcunează județul Covasna printre primele 19 din țară, iar după numărul lucrătorilor din industrie, raportat la 1.000 de locuitori, primează la 12 județe. Astăzi, în județul nostru se realizează o producție industrială de peste 11 miliarde lei, revenind 50.000 lei producție industrială pe un locuitor; el se situează astfel pe locul 16 în ȧrăria județelor.

S-a dezvoltat spectaculos cele cinci orașe ale județului, dezvoltare asigurată de programul de construcții de locuințe mai ales. În ultimii 20 de ani s-au construit în județ aproape 30 de mii locuințe, ceea ce asigură ca peste 40 la sută din locuitorii județului și 70 la sută din locuitorii orașelor să stea astăzi în locuințe moderne, confortabile.

Ne spunea István Benece, maistrul la întreprinderea de tractoare din Miercurea-Ciuc, județul Harghita:

— Să lucrezi în industria construcțiilor de mașini, într-o ramură de vîrf a industriei românești, la Miercurea-Ciuc, în localitate în care cu 15—20 de ani în urmă practic nu era nici un fel de industrie! Să fabrici la Miercurea-Ciuc tractoare în timp de numai nouă ani de zile în peste 20 de tipuri care se bucură de apreciere și căutare pe toate continentele lumii — iată o aspirație la împlinire a căreia nu îndrăznim nici măcar să visăm. Și totuși, visul de ieri este azi o certă realitate. În acest an, industria harghiteană realizează o producție de 14 miliarde lei. Cu alte cuvinte, facem acum în anul puțin de două luni tot ce am realizat în anul 1968, anul înființării județului nostru. Are o semnificație deosebită faptul că la majoritatea acestora piața fundamentală a pus-o înusui mult iubul și stimulul nostru conducător, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

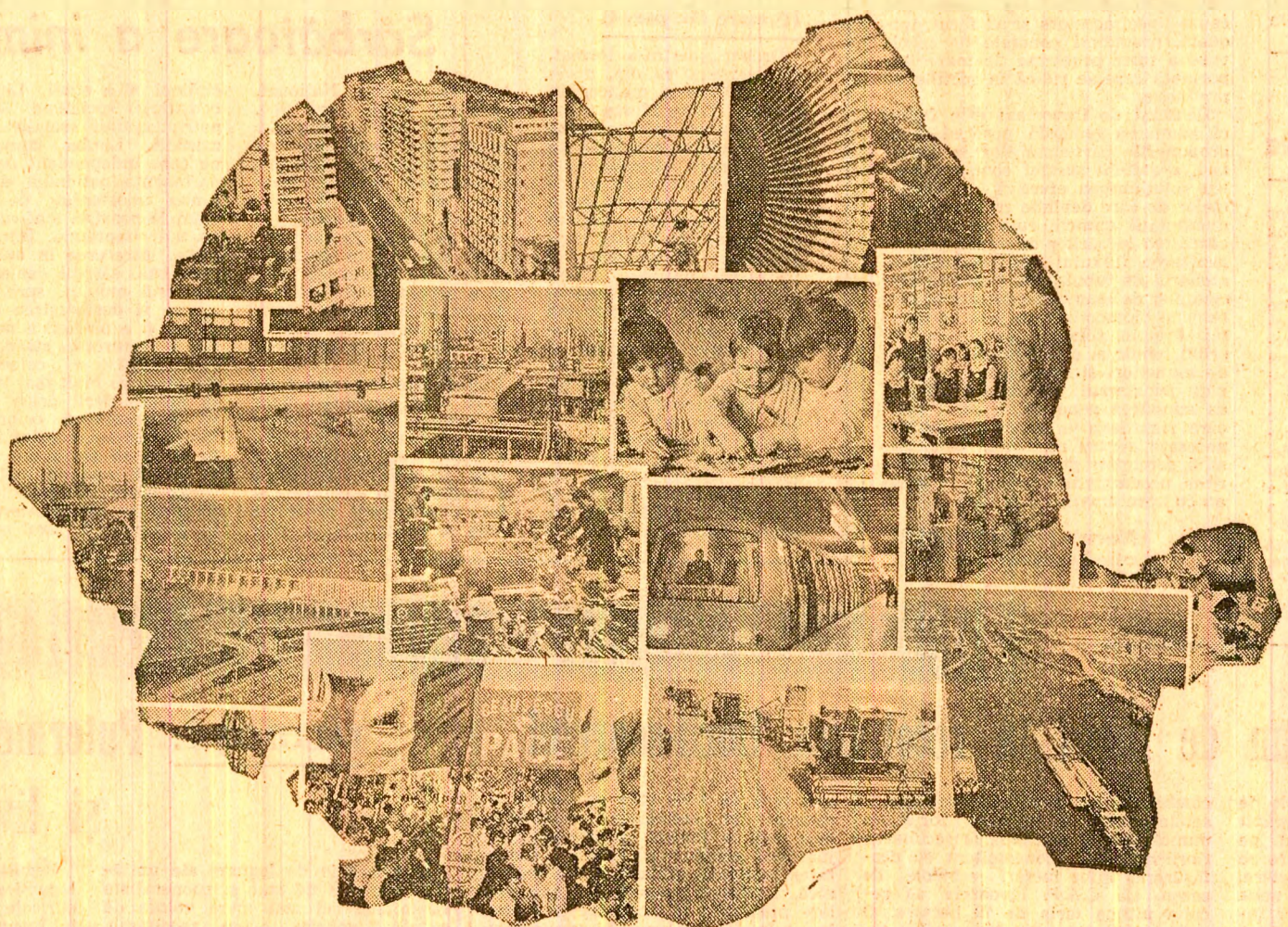
„Una din marile cuceriri ale orînduirii noastre socialiste — spunea secretarul general al partidului la una din vizitele de lucru în orașul nostru — este asigurarea deplină egalității pentru toți cetățenii și filii patriei noastre comune: Republica Socialistă România. Sînt cuvinte ce redau sintetic o trînică realitate a societății românești contemporane, una din cele mai de preț cuceriri dobîndite în anii noștri de dezvoltare liberă.

Acum 41 de ani, istoria românilor lăsa cursul noi revoluției, al socialismului; au urmat ani superbi de luptă și de muncă, de împliniri, ani care — mai cu seamă cele două decenii ale „Epoei Nicolae Ceaușescu“ — au însemnat și pașii, înfiorarea națiunii române socialiste.

George-Radu CHIROVICI
Mircea BUNEA
cu sprijinul
correspondenților „Scînteii“

OAMENII
DESPRE OAMENI
ÎN CLIMATUL
DEMNIȚĂȚII

Mărturii, opinii, date statistice despre temelile solide ale realei egalități, despre posibilitățile de afirmare multilaterală a personalității umane

Fotomontaj de Eugen DICHISEANU

energiei solare. Pe baza rezultatelor obținute în cercetarea energiei eoliene am trecut la realizarea practică a unor agregate aeroelectrice. Bune rezultate s-au obținut la noi și în automatizarea și robotizarea proceselor tehnologice, în electronica aplicată, în cercetările hidrotehnice... La eforturile noastre se conjugă și rezultatele obținute în cele 38 de institute și centre de cercetare științifică, față de 110 existente în 1965; în activitatea de cercetare științifică și proiectare lucrează în prezent 225.800 oameni ai muncii, de peste 5 ori mai mult decît în 1965; ● ca urmare a activității de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică, numai în anii 1980—1984 au fost introduse în producție 21.770 tipuri de mașini, u-

toate domeniile: dreptul la muncă, la învățătură, la cultură, dreptul de a participa activ la conducerea întregii societăți!“

Democrația muncitorească-revoluționară asigură participarea directă a întregului popor la conducerea societății prin un sistem de organisme.

Despre felul în care își exercită mandatul de ales al tovarășului Nicolae Ceaușescu de a fi cititorii, în epoca plină de glorie ce îi poartă numele, un sistem democratic unic în felul său prin care întregul popor ia parte activă la conducerea statului, la elaborarea politicii interne și externe și la înfăptuirea ei. „Națiunea română — arăta tovarășul

număr de brevete de invenții românești de aproape 14 ori mai mare decît în 1965.

Este meritul istoric neperit al partidului nostru comunist, al tovarășului Nicolae Ceaușescu de a fi cititorii, în epoca plină de glorie ce îi poartă numele, un sistem democratic unic în felul său prin care întregul popor ia parte activă la conducerea statului, la elaborarea politicii interne și externe și la înfăptuirea ei. „Națiunea română — arăta tovarășul

ADUNĂRILE GENERALE ALE OAMENILOR MUNCII

Un colectiv cu rezultate foarte bune analizează, în primul rînd, neîmplinirile

ATITUDINE FIREASCĂ, CE GARANTEAZĂ REALIZĂRI ȘI MAI MARI ÎN VIITOR

Chiar dacă bilanțul muncii colectivelor de la Întreprinderea de alumina din Oradea a fost în primul semestru, în ansamblu, pozitiv — planul a fost depășit la producția-marfă, producția netă, productivitatea muncii și în celelalte — în celelalte totale și materiale la 1 000 lei producție-marfă s-au situat sub cele planificate — totuși, alături de seamă prezentată, cit și dezbaterile din adunarea generală a oamenilor muncii nu au manifestat cea mai mică umbră de automulțumire. Dimpotrivă, întreaga desfășurare a adunării generale a fost marcată de o analiză profundă și multilaterală, în spirit critic și autocratic, din care s-a se poate trage învățăminte și concluzii pentru perioada imediat următoare, astfel ca planul pe acest an să fie îndeplinit la absolut toți indicatorii. Iată de ce în însemnările de față nu vom face decât să transcriem cuvintele celor participanți la dezbateri, așa cum a fost rostite în forul autocondusului muncitoresc.

La Întreprinderea de alumina din Oradea

Teodor Lazăr, muncitor, șef de formație la „filtrare albă”: „Ne face tuturor cînteț faptul că am recuperat restanțele la producția-marfă, înregistrînd deja depășiri de ordinul milioanelei de lei. Trebuie să avem însă mereu în vedere că producția fizică rămîne indicatorul de bază al muncii fiecărui colectiv, deci și pentru noi. În eforturile de a realiza integral planul este binevenită măsura propusă de a obține randamente de leșiere de cel puțin 86 la sută, cu asigurări energice minime. Spun aceasta pentru un spor, fie el doar de două procente, înseamnă o creștere proporțională a producției de alumina. Fiecare procent are însă acoperire în aplicarea unor măsuri mai cu seamă de ordin tehnic. Ne este limpede că pentru îndeplinirea acestui obiectiv trebuie să asigurăm creșterea finetii de măcinare a bauxitei, îmbunătățirea dozării varului, dovedind spirit gospodăresc pretutindeni”.

Ing. Vasile Breban, șef compartiment control instalații: „Faptul că o astfel de înnoire a întreprinderii a funcționat permanent cu o astfel de peste capacitatea proiectată este lăudabil. În condițiile în care însă pînă la sfîrșitul primei decade din septembrie ne-am propus să recuperăm toate restanțele la producția fizică și să livrăm până la sfîrșitul anului 1985 100 000 tone alumina — în ne revin sarcini sporite în conducerea și supravegherea cu maximă

Propuneri și soluții judicioase — expresie a competenței și răspunderii muncitorești

Înaintea începerii adunării generale a reprezentanților oamenilor muncii de la Întreprinderea de construcții de nave și utilaj tehnologic din Tulcea, tovarășul Alexandru Tudorov, secretarul comitetului de partid, ne spune: „Pentru a realiza în primul semestru al acestui an două cargouri de 7 500 tdn, patru nave de pescuit costier, 14 nave fluviale și aproximativ 3 500 tone utilaj tehnologic, esențial este să ne organizăm mai bine muncă, să găsim soluții tehnice și organizatorice care să asigure creșterea mai susținută a productivității muncii. Iată de ce în adunarea generală vom situa în centrul atenției tocmai aceste obiective”.

Cum, cu ce eficiență practică a dezbătut adunarea generală aceste probleme esențiale pentru îndeplinirea prevederilor de plan pe acest an?

O precizare se impune de la început. Pentru un colectiv foarte intens, cum este cel al Tulcei, sint remarcabile maturitatea și seriozitatea cu care oamenii muncii de aici au adus în dezbateri căile prin care trebuie să se acționeze pentru creșterea mai accentuată a productivității muncii. Fiecare, în abordarea problemelor s-a pornit de la rezultatele obținute în primul semestru al anului, fără să se ocolească însă neajunsurile existente. „Chiar dacă planul pe primele șase luni s-a realizat la majoritatea indicatorilor — spune inginerul Ioan Iosifescu — în activitatea colectivului nostru persistă încă o serie de deficiențe. Nu trebuie să ne mulțumim cu faptul că am obținut unele depășiri la producția-marfă și la export. În lunile care au trecut din acest an am rămas datorii economiei naționale cu un număr de nave pe care nu le-am putut finaliza. Motivul? Am pierdut din atenție lucrul cel mai important — organizarea judicioasă a muncii. Am manifestat uneori rezerve în introducerea noului. Exemplu: este edificat în acest sens. După reorganizarea fluxului tehnologic în halele de construcții corp-nave, productivitatea muncii s-a dublat. Nu am generalizat însă această experiență valoroasă și ca urmare, pierdem timp productiv la lucrările de finisaj și la cele de predare a produselor. Lucrările respective, în loc să însumeze 10 la sută din manopera necesară executării unui produs, așa cum este prevăzut în proiect, se ridică la aproximativ 50 la sută din totalul timpului înregistrat la realizarea unei nave sau a unui utilaj tehnologic. Când produsul este în fază finală de execuție, apar tot felul de omisiuni, lipsesc o serie de piese, iar altele sînt montate greșit. Din aceste cauze întârziem finalizarea produselor fizice”.

Alți participanți la dezbateri s-au referit, în cuvîntul lor, la căile de îmbunătățire a organizării activității productive în scopul creșterii productivității muncii. „Pentru a asigura finalizarea pînă la sfîrșitul anului a tuturor produselor — menționa în intervenția sa maestrul Ion Iofciu — esențial este să îmbunătățim colaborarea dintre secțiile de producție în acest sens, un rol deosebit îl au dispecerii din cadrul compartimentului de urmărire a producției. Ei trebuie să pășească birourile și să urmărească continuu stadiul de execuție a produselor care riscă să întârzie în mod operativ în secțiile unde se înregistrează întârzieri la efectuarea unor lucrări, să rezolve împreună cu proiectanții de tehnologie, în timp

La Întreprinderea de construcții de nave și utilaj tehnologic Tulcea

privind îmbunătățirile tehnologiilor de fabricație, alții vorbitori au adus în discuție o serie de probleme încă nesolvate. Inginerul Valentin Munteanu și Chiribă Venin au arătat că, la montajul corpului de navă, s-au obținut rezultate deosebite în ce privește creșterea productivității muncii datorită schimbării tehnologiei de lucru. Sînt însă secții în care se lucrează după tehnologii ce presupun un consum mare de forță de muncă. Este vorba de secțiile care realizează navele fluviale, unde tehnologia de fabricație nu au mai fost modernizate și — spune inginerul Ioan Iosifescu — în activitatea colectivului nostru persistă încă o serie de deficiențe. Nu trebuie să ne mulțumim cu faptul că am obținut unele depășiri la producția-marfă și la export. În lunile care au trecut din acest an am rămas datorii economiei naționale cu un număr de nave pe care nu le-am putut finaliza. Motivul? Am pierdut din atenție lucrul cel mai important — organizarea judicioasă a muncii. Am manifestat uneori rezerve în introducerea noului. Exemplu: este edificat în acest sens. După reorganizarea fluxului tehnologic în halele de construcții corp-nave, productivitatea muncii s-a dublat. Nu am generalizat însă această experiență valoroasă și ca urmare, pierdem timp productiv la lucrările de finisaj și la cele de predare a produselor. Lucrările respective, în loc să însumeze 10 la sută din manopera necesară executării unui produs, așa cum este prevăzut în proiect, se ridică la aproximativ 50 la sută din totalul timpului înregistrat la realizarea unei nave sau a unui utilaj tehnologic. Când produsul este în fază finală de execuție, apar tot felul de omisiuni, lipsesc o serie de piese, iar altele sînt montate greșit. Din aceste cauze întârziem finalizarea produselor fizice”.

Alți participanți la dezbateri s-au referit, în cuvîntul lor, la căile de îmbunătățire a organizării activității productive în scopul creșterii productivității muncii. „Pentru a asigura finalizarea pînă la sfîrșitul anului a tuturor produselor — menționa în intervenția sa maestrul Ion Iofciu — esențial este să îmbunătățim colaborarea dintre secțiile de producție în acest sens, un rol deosebit îl au dispecerii din cadrul compartimentului de urmărire a producției. Ei trebuie să pășească birourile și să urmărească continuu stadiul de execuție a produselor care riscă să întârzie în mod operativ în secțiile unde se înregistrează întârzieri la efectuarea unor lucrări, să rezolve împreună cu proiectanții de tehnologie, în timp

responsabilitate a tuturor fazelor procesului tehnologic, în executarea la timp și de bună calitate a tuturor operațiilor și revizii. Muncitorii Zahari Matei și Vasile Turjuc au amintit aici — și lucrurile stau întotdeauna așa — că încă ne mai dăm bătăile de cap pompele IAO, trasele de refulare, ca reparațiile capitale la evaporatoare, fierbătoare și preîncalzitoare nu intrînesc întotdeauna calificativul maxim, afectînd concentrația și generînd depășirea consumurilor. Aș spune că la pompe e nevoie chiar să vedem unele aspecte de natură tehnologică în execuție, fără a neglija îmbunătățirea aprovizionării cu o serie de mate-

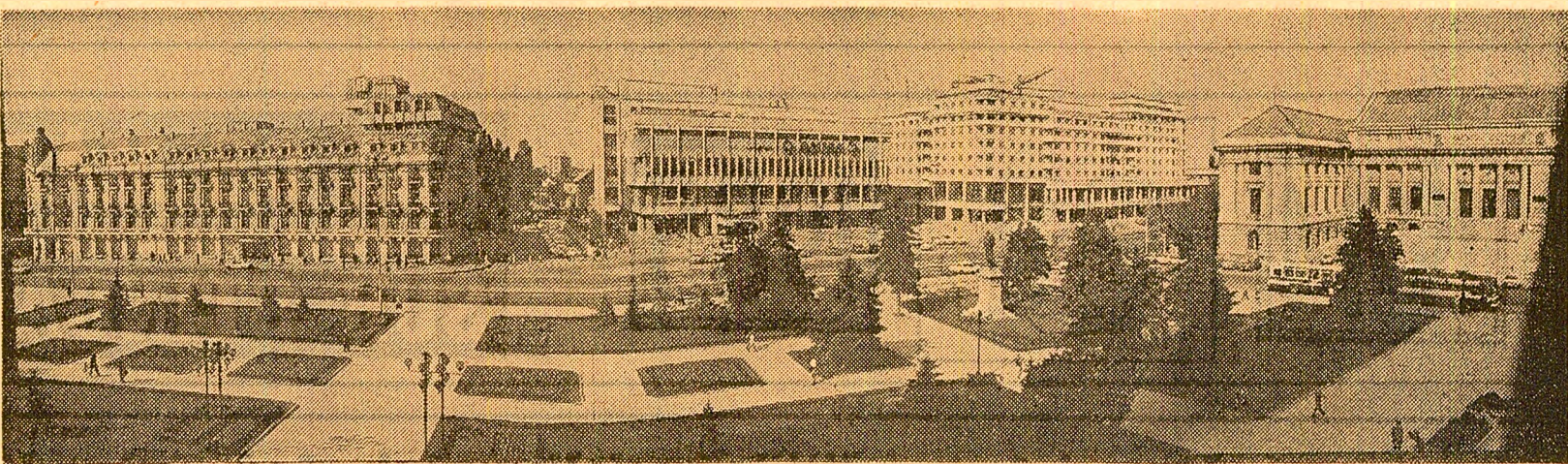
riale — țevi, piese de schimb, mașini pneumatice reversibile — pentru a realiza în bune condiții programul de reparații. Oricum, creșterea gradului de siguranță în exploatarea utilajelor — presupune să fim mereu în „linia întâi”, mai cu seamă că 40 la sută din efectivul întreprinderii lucrează la întreținere și reparații”.

Ion Zîncă, maestrul la atelierul central: „Este firesc ca, așa cum a indicat conducerea partidului, și în producția de alumina să punem un accent mai mare pe laturile calitative, de eficiență. Sesizăm lesne că, în primul semestru, anumite consumuri — bauxită, sodă caustică, abur tehnologic — au fost peste cele normale. Chiar dacă acestea sînt determinate în principal de funcționarea în salturi, nu putem neglija rezervele de care dispunem. Ele sînt în majoritate cunoscute, am și trecut la valorificarea lor. Un singur caz — în fabricarea datorului II de calcinare se va solda cu economisirea — prin recuperarea căldurii gazelor arse — a peste 2 000 tone combustibil convențional pe an. Dar cîmpul de acțiune e mult mai larg. Se arată în darea de seamă că refuzurile la măcinare depășesc volumele normale, că preîncalzitoarele de la instalația n-au funcționat întotdeauna la parametri optimi. A cui e vina oare? Nu e a noastră în primul rînd? Forțele sînt mobilizate în prezent la experimentarea leșierii tubulare, montarea filtrelor disc, valorificarea apei calde secundare, executarea instalațiilor de recuperare a căldurii

acoperirii stocului normă de bauxită pentru perioada de iarnă, spre a se preîntîmpina dificultățile cu care s-a confruntat colectivul întreprinderii în iarna precedentă;

- asigurarea de către centrala de resort a opt vagoane necesare transportului de var;
- livrarea în întregime a cantității de sodă caustică contractată cu Centrala industrială de produse anorganice din Rîmniciul Vilcea.

Ioan LAZA
correspondentul „Scînteii”

ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ

Realizări remarcabile în întrecerea socialistă

(Urmare din pag. 1)

Îndrăgim judecarea și valorificînd superioritățile prime prin introducerea în fabricație a unor noi tehnologii, ei au economisit 2 500 tone de oțel, 65 tone de aluminiu, 198 tone de plumb, 12 tone alamă și 15 tone de cupru. Și încă un amănunt: valoarea acestor materii prime economisite însumează peste 33 milioane lei.

Produse noi, într-o gamă tot mai diversificată. De la Întreprinderea constructoare de mașini din Reșița, corespondentul nostru Ion D. Cucu comunică:

— În rodnicul bilanț al țării la marea sărbătoare națională, la loc de cinste se situează și succesele harnicului colectiv de oameni ai muncii de aici. Pentru amănunte suplimentare, vă fac legătura cu tovarășul Nicolae Bochiș, secretarul comitetului de partid din întreprindere.

— Una din sarcinile de mare complexitate încredințate în acest an colectivului nostru o reprezintă asimilarea în fabricație a două familii de motoare navale cu consum redus de combustibil. Raportăm că am încheiat probele la unul dintre aceste motoare, respectiv, la motorul naval de 15 200 CP, care se află în faza omologării. Acest tip de motor naval, cu o ridicată fiabilitate, oferă o serie de avantaje față de celelalte motoare executate pînă acum la Reșița.

Cu rezultate deosebite întîmplînd marea sărbătoare națională și oamenii muncii de la Întreprinderea de mașini-unelte din Suceava. După cum relatează corespondentul nostru Sava Bejinariu, la fabrica de aparate de măsură și control, din cadrul acestei unități au fost finalizate în aceste zile patru noi tipuri de produse, realizate pentru prima dată în țară. „Este vorba — precizează inginerul Horea Botezan, secretarul comitetului de partid — de calibre pentru tuburi petroliere și de prăjinile de foraj, cele mai complexe și precise verificate de acest tip, precum și de calibre înel și tampon tip ANS, destinate industriei navale”.

Ioan LAZA
correspondentul „Scînteii”

(Urmare din pag. 1)

Orașul care m-a format, m-a crescut ca om, acolo unde trăiesc și muncesc în prezent, Tirgu Mures, constituie și el, alături de tot restul județului, o unitate productivă, instituție de cultură unde se desfășoară o activitate intensă, creșterea de importanță republicană. Sint obiective în care, în baza afirmării totale egalității în drepturi, se produce împlinirea liberă a personalității validate de un unic criteriu: calitatea și cantitatea muncii, a tuturor înfăptuirilor noastre.

Limba instrumentelor de lucru este comună: hala de montaj, structura, beta, schelet, macarua, tractorul și combina cunoscută unică limbă, cea a muncii, a competenței, a priceperii profesionale, a abnegației, a disciplinei și a eticii. Limba conștiinței socialiste și a patriotismului socialist. A calității. Limba comună, pe care independent de apartenența națională și de limba maternă, la mamele noastre, o afirmăm cu toții împreună. Intrucît fapta, întrecerea în munca socialistă, efortul depus în interesul omului, spre fericirea și desăvîrșirea vieții lui și a patriei a noastră, a tuturor, strădania individuală și colectivă glăsuiesc cu mult mai multă putere decît orice slovă frumoasă și colorată. Multumită lor, acestor fapte — ca să revin din nou la orașul meu de bastină, Tirgu Mures — conținem în noi și în Augustul de anul acesta

teatrul, Teatrul Național, revistele Vatra, Igaz Szó, Új Elet etc. — unitățile productivă, instituție de cultură unde se desfășoară o activitate intensă, creșterea de importanță republicană. Sint obiective în care, în baza afirmării totale egalității în drepturi, se produce împlinirea liberă a personalității validate de un unic criteriu: calitatea și cantitatea muncii, a tuturor înfăptuirilor noastre.

Limba instrumentelor de lucru este comună: hala de montaj, structura, beta, schelet, macarua, tractorul și combina cunoscută unică limbă, cea a muncii, a competenței, a priceperii profesionale, a abnegației, a disciplinei și a eticii. Limba conștiinței socialiste și a patriotismului socialist. A calității. Limba comună, pe care independent de apartenența națională și de limba maternă, la mamele noastre, o afirmăm cu toții împreună. Intrucît fapta, întrecerea în munca socialistă, efortul depus în interesul omului, spre fericirea și desăvîrșirea vieții lui și a patriei a noastră, a tuturor, strădania individuală și colectivă glăsuiesc cu mult mai multă putere decît orice slovă frumoasă și colorată. Multumită lor, acestor fapte — ca să revin din nou la orașul meu de bastină, Tirgu Mures — conținem în noi și în Augustul de anul acesta

Si la C.A.P. Ciocloani, în consiliul agroindustrial Streiești, am înținit cooperatori în număr mare recoltînd manual floarea-soarelui de pe ultima parcelă de 87 hectare și transportînd capitulele cu coșurile și cu cele 52 de căruțe. Mecanizatorii și Ilie Manolache, împreună cu inginerul Mihai Rusu, șeful treierării staționară a floarea-soarelui și ne-au relatat că numai prin acest procedeu producția medie pe unitate este relativ ridicată, în poșă, totodată, economisim motorina”.

— În prezent, aproape întreaga suprafață de 1 800 hectare cu floarea-soarelui din consiliul agroindustrial Mărușeni este recoltată — ne-a asigurat Floarea Pușcasu, organizator de partid al consiliului. O atenție deosebită am acordat-o și producției secundare, astfel că am depozitat

Mihai GRIGOROSCU
correspondentul „Scînteii”

mai bine de 1 500 tone de pleavă și capitule în sectoarele zootehnice. Așa cum a indicat comandamentul județean pentru agricultură, recoltarea manuală, alături de cea mecanică, solarizarea capitulelor prin țiere prealabilă și expunerea la soare, în tulpini, atașarea de tocători la combinele C-14, utilizarea căruțelor în transport au redus la maximum pierderile și au asigurat stringerea integrală a producției secundare — furaj atât de valoros pentru hrana animalelor, mai ales în condițiile de secetă excesivă din acest an”.

Si la C.A.P. Ciocloani, în consiliul agroindustrial Streiești, am înținit cooperatori în număr mare recoltînd manual floarea-soarelui de pe ultima parcelă de 87 hectare și transportînd capitulele cu coșurile și cu cele 52 de căruțe. Mecanizatorii și Ilie Manolache, împreună cu inginerul Mihai Rusu, șeful treierării staționară a floarea-soarelui și ne-au relatat că numai prin acest procedeu producția medie pe unitate este relativ ridicată, în poșă, totodată, economisim motorina”.

— În prezent, aproape întreaga suprafață de 1 800 hectare cu floarea-soarelui din consiliul agroindustrial Mărușeni este recoltată — ne-a asigurat Floarea Pușcasu, organizator de partid al consiliului. O atenție deosebită am acordat-o și producției secundare, astfel că am depozitat

Mihai GRIGOROSCU
correspondentul „Scînteii”

DIN ALBUMUL ÎMPLINIRILOR SOCIALISTE

Tineretea „bătrînului” Ploiești

Ultimele două decenii de istorie nouă a patriei au adus înnoiri radicale în aspectul edililor și arhitecților al municipiului Ploiești. În primul rînd, zona centrală a orașului a căpătat strălucire și eleganță prin construcțiile recente cu o arhitectură deosebită, în care se distinge clar și tradiția locală. Ansamblurile din Piața „16 Februarie” și de pe bulevardul Republicii, care se montează frumos și utili cu hăiele centrale, complet reînnoite și modernizate și ele în ultima vreme, au conturat frumos centrul administrativ și comercial.

Dar în municipiul Ploiești au apărut și noi cartiere, cum ar fi „Hanul Roșu”, „Calea Bucureștilor”, platformele urbanistice „Veseli”, „Sud” și altele. În anii „Epocii Ceaușescu”, orașul petroliștilor a îmbogățit cu peste 50 000 apartamente în care s-a mutat peste 70 la sută din populația orașului.

Complexele comerciale „Omnia”, „Mercur”, „Unirea”, numeroasele magazine de mărfuri alimentare și industriale nou construite însumează 80 000 mp suprafață comercială utilă. Să mai adăugăm că în centrul orașului s-au înălțat două mari complexe hoteliere — „Central” și „Prahova”. La intrarea autostrăzii în municipiul Ploiești, la platforma universitară și de învățămînt tehnico-profesional: Institutul de petrol și gaze, cu zeci de săli de cursuri, ateliere și secții de microproducție, cămine studențești, alături de noile grupuri școlare.

În subteranul noilor magistrale rutiere, construite în această perioadă, se află un pînienis de conducte, care însumează 90 de km rețele de canalizare și alți 150 km pentru apa potabilă a orașului, mii de kilometri de cablu telefonic sau pentru energia electrică. Dacă mai adăugăm la toate acestea multiplele zone verzi — Parcul tineretului, în care se află Sala sporturilor, Parcul dendrologic etc. — se poate oferi o imagine a ceea ce astăzi este Ploieștiul: un oraș modern, întinerit, pe măsura exigențelor acestor ani de cîntărire socialistă.

Constantin CAPRARU
correspondentul „Scînteii”

(În fotografia de sus, eleva din noile construcții ale municipiului).

(Urmare din pag. 1)

Orașul care m-a format, m-a crescut ca om, acolo unde trăiesc și muncesc în prezent, Tirgu Mures, constituie și el, alături de tot restul județului, o unitate productivă, instituție de cultură unde se desfășoară o activitate intensă, creșterea de importanță republicană. Sint obiective în care, în baza afirmării totale egalității în drepturi, se produce împlinirea liberă a personalității validate de un unic criteriu: calitatea și cantitatea muncii, a tuturor înfăptuirilor noastre.

Ioan LAZA
correspondentul „Scînteii”

(Urmare din pag. 1)

Orașul care m-a format, m-a crescut ca om, acolo unde trăiesc și muncesc în prezent, Tirgu Mures, constituie și el, alături de tot restul județului, o unitate productivă, instituție de cultură unde se desfășoară o activitate intensă, creșterea de importanță republicană. Sint obiective în care, în baza afirmării totale egalității în drepturi, se produce împlinirea liberă a personalității validate de un unic criteriu: calitatea și cantitatea muncii, a tuturor înfăptuirilor noastre.

Limba instrumentelor de lucru este comună: hala de montaj, structura, beta, schelet, macarua, tractorul și combina cunoscută unică limbă, cea a muncii, a competenței, a priceperii profesionale, a abnegației, a disciplinei și a eticii. Limba conștiinței socialiste și a patriotismului socialist. A calității. Limba comună, pe care independent de apartenența națională și de limba maternă, la mamele noastre, o afirmăm cu toții împreună. Intrucît fapta, întrecerea în munca socialistă, efortul depus în interesul omului, spre fericirea și desăvîrșirea vieții lui și a patriei a noastră, a tuturor, strădania individuală și colectivă glăsuiesc cu mult mai multă putere decît orice slovă frumoasă și colorată. Multumită lor, acestor fapte — ca să revin din nou la orașul meu de bastină, Tirgu Mures — conținem în noi și în Augustul de anul acesta

Si la C.A.P. Ciocloani, în consiliul agroindustrial Streiești, am înținit cooperatori în număr mare recoltînd manual floarea-soarelui de pe ultima parcelă de 87 hectare și transportînd capitulele cu coșurile și cu cele 52 de căruțe. Mecanizatorii și Ilie Manolache, împreună cu inginerul Mihai Rusu, șeful treierării staționară a floarea-soarelui și ne-au relatat că numai prin acest procedeu producția medie pe unitate este relativ ridicată, în poșă, totodată, economisim motorina”.

— În prezent, aproape întreaga suprafață de 1 800 hectare cu floarea-soarelui din consiliul agroindustrial Mărușeni este recoltată — ne-a asigurat Floarea Pușcasu, organizator de partid al consiliului. O atenție deosebită am acordat-o și producției secundare, astfel că am depozitat

Mihai GRIGOROSCU
correspondentul „Scînteii”

mai bine de 1 500 tone de pleavă și capitule în sectoarele zootehnice. Așa cum a indicat comandamentul județean pentru agricultură, recoltarea manuală, alături de cea mecanică, solarizarea capitulelor prin țiere prealabilă și expunerea la soare, în tulpini, atașarea de tocători la combinele C-14, utilizarea căruțelor în transport au redus la maximum pierderile și au asigurat stringerea integrală a producției secundare — furaj atât de valoros pentru hrana animalelor, mai ales în condițiile de secetă excesivă din acest an”.

Si la C.A.P. Ciocloani, în consiliul agroindustrial Streiești, am înținit cooperatori în număr mare recoltînd manual floarea-soarelui de pe ultima parcelă de 87 hectare și transportînd capitulele cu coșurile și cu cele 52 de căruțe. Mecanizatorii și Ilie Manolache, împreună cu inginerul Mihai Rusu, șeful treierării staționară a floarea-soarelui și ne-au relatat că numai prin acest procedeu producția medie pe unitate este relativ ridicată, în poșă, totodată, economisim motorina”.

— În prezent, aproape întreaga suprafață de 1 800 hectare cu floarea-soarelui din consiliul agroindustrial Mărușeni este recoltată — ne-a asigurat Floarea Pușcasu, organizator de partid al consiliului. O atenție deosebită am acordat-o și producției secundare, astfel că am depozitat

Mihai GRIGOROSCU
correspondentul „Scînteii”

mai bine de 1 500 tone de pleavă și capitule în sectoarele zootehnice. Așa cum a indicat comandamentul județean pentru agricultură, recoltarea manuală, alături de cea mecanică, solarizarea capitulelor prin țiere prealabilă și expunerea la soare, în tulpini, atașarea de tocători la combinele C-14, utilizarea căruțelor în transport au redus la maximum pierderile și au asigurat stringerea integrală a producției secundare — furaj atât de valoros pentru hrana animalelor, mai ales în condițiile de secetă excesivă din acest an”.

Si la C.A.P. Ciocloani, în consiliul agroindustrial Streiești, am înținit cooperatori în număr mare recoltînd manual floarea-soarelui de pe ultima parcelă de 87 hectare și transportînd capitulele cu coșurile și cu cele 52 de căruțe. Mecanizatorii și Ilie Manolache, împreună cu inginerul Mihai Rusu, șeful treierării staționară a floarea-soarelui și ne-au relatat că numai prin acest procedeu producția medie pe unitate este relativ ridicată, în poșă, totodată, economisim motorina”.

— În prezent, aproape întreaga suprafață de 1 800 hectare cu floarea-soarelui din consiliul agroindustrial Mărușeni este recoltată — ne-a asigurat Floarea Pușcasu, organizator de partid al consiliului. O atenție deosebită am acordat-o și producției secundare, astfel că am depozitat

Mihai GRIGOROSCU
correspondentul „Scînteii”

